

[Forsvarsministeren.]

lem af De Forenede Nationer — ganske bortset fra de mere æteriske, juridiske Fortolkninger af De Forenede Nationers Pakt og dens internationale Forpligtelser ogsaa paa det militære Omraade — saa nogenlunde holder sig paa Linie med den udgmatistiske Praksis, de to nævnte nordiske Lande, som jo begge har socialdemokratiske Regeringer, følger.

I en Oversigt, som jeg har hentet fra den officielle norske Stortingsproposition vedrørende det norske Forsvars Genopbygning for den kommende 3-Aars Periode, oplyses der bl. a. følgende:

I den kommende Tid beregner man, at Forsvarsudgifterne i Norge vil udgøre ca. 19 pCt. af hele Statsbudgettet eller ca. 4 pCt. af den samlede Nationalindtægt.

For Sveriges Vedkommende udgør Forsvarsudgifterne for 1946—47 26,8 pCt. af hele Statsbudgettet og 5,3 pCt. af den samlede Nationalindtægt; det er endda, efter at Sverige er begyndt med at gaa nedefter med de mægtige Udgifter, det havde under Krigen.

For Danmarks Vedkommende udgør de samlede Forsvarsudgifter i 1946—47 14 pCt. af det samlede Statsbudget og 1,9 pCt. af den samlede Nationalindtægt.

Man vil altsaa heraf se, at begge vore skandinaviske Broderlande ofrer betydeligt mere paa deres Forsvar, end Danmark gør i Øjeblikket.

For at tage et andet lille, neutralt, europæisk Land, der under to Verdenskrige har haft den Lykke at være territorielt uberørt af Krigen, skal jeg ogsaa tillade mig at nævne Forholdene i Schweiz. Her ligger det saaledes, at Forsvarsudgifterne i 1946 udgør 47,5 pCt. af hele Statsbudgettet og ikke mindre end 6,9 pCt. af den samlede Nationalindtægt.

Man skal jo aldrig forsøge skematisk at parallelisere Forholdene fra et Land til et andet, fordi Forudsætningerne aldrig er de samme. Men saa meget tror jeg dog, denne Oversigt siger, at Danmark med de Resourcer, vi trods alt raader over, i ingen Henseende er ved at ruste sig til Døde. Genopbygningen af vort Forsvarsberedskab vil, ikke mindst hvad Anskaffelse af det fornødne Materiel angaar, ikke kunne foregaa uden ekstra økonomiske Ofre, men jeg føler mig ganske overbevist om, at det danske Folks overvejende Flertal — uden at vi i mindste Maade forfalder til en ubegrundet Overvurdering af vor militære Evne — paa Baggrund af de indhøstede bitre Erfaringer i Fremtiden vil behandle og bedømme vort Forsvarsproblem ikke ud fra

det negative Synspunkt om Byrderne ved at opretholde et Forsvar, men ud fra det positive Synspunkt om Retten og Friheden til at udbygge et dansk Forsvar, dels til Opfyldelse af vore internationale Forpligtelser, der meget vel kan blive baade mere omfattende og mere koncise end tidligere, dels som et Redskab, der skal tjene til at holde eventuelt kommende Forviklinger borte fra danske Enemærker, for saa vidt Udviklingen i Europa skulde antage et saa beklageligt Forløb.

Det maa være et naturligt Formaal for dansk Udenrigs- og Forsvarspolitik, at indrangere Danmark som et loyalt Medlem af De Forenede Nationer og at sætte vore beskedne Kræfter ind for Opbygningen af et Sikkerhedssystem, der tjener Freden og dermed Menneskeheden. Derfor maa vi ogsaa haabe paa, at de store og toneangivende Lande i Verden kan forenes i et virksomt Samarbejde paa dette Plan. Saafremt denne Forudsætning skulde bryde, hvad alle gode Magter forbyde, maa Danmark som vore to skandinaviske Brødrefolk hver for sig tage Vilkaarene, som de former sig, og ud fra en naturlig national Selvhævdelse med de Midler, vi raader over, søge at undgaa et Dacapo af den Situation, der kendetegnede Danmark i Perioden 1940—45.

Jeg tror, at der i den danske Befolkning vil være almindelig Enighed om en saadan nøgtern og realistisk Betragtning.

I Forbindelse med Spørgsmaalet om den svage Begyndelse, der hidtil er gjort her i Landet med Hensyn til Genopbygningen af et dansk Forsvarsberedskab, anførte det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard nogle kritiske Betragtninger, der var fremsat i „Tidsskrift for Industri“, Betragtninger, som af det ærede Medlem blev ophøjet til at være autoritative. Jeg ved ikke, hvormed man begrunder Autoriteten i Tidsskriftets Betragtninger, men jeg ved, at den i „Tidsskrift for Industri“ fremførte Kritik bunder i en Fejl-Vurdering og i et mangelfuldt Kendskab til de faktiske Forhold.

„Tidsskrift for Industri“ kritiserer Tempoet i Tilvejebringelsen af et Forsvarsberedskab og mener ikke, at der tages tilstrækkeligt Hensyn til Erfaringerne fra Krigstidens militærtækniske Udvikling, ligesom Tidsskriftet beklager sig over Indkøbene af Materiel i Udlandet under Paaberaabelse af, at disse Materielindkøb ikke staar i et rimeligt Forhold til vore Betalingsmuligheder.

Samtlige de her fremførte Paastande er uden Bund i Virkeligheden. I de Planer, Forsvarskommissionen vil komme til at